

Dr. Kolláth György
Ügyvédi anyagok

Tisztelt Fővárosi Bíróság!

Hiv. szám: 22.P.060/2005/9.

A felperes a korábban tett jognyilatkozatait, petítumát fenntartja, további bizonyítási indítványa nincsen, és a jelen összefoglaló nyomán a bíróság ügydöntő határozatát kéri.

A felperes az alperes publicisztikájából / Kolláth és az ügynöknyilvánosság/ 4 elemet kifogásol, jelöl meg olyanként, mint ami sérti a Ptk. 76. §-át, és 78. §-át. A keresetben jelölt 2.), 3.), és 4.) kitétel sértő és hamis tényállítás, míg az 1.) pont alatt idézett mondat mindkét okból jogsértő: részben ui. hamis tényállítás, részben pedig való tény hamis színben való feltüntetése.

1.) „Megpróbálok eltekinteni attól, hogy ebben személyes érintettsége vezetheti: 1988-ban bizonyára „véletlenül” nevezték ki a Belügyminisztérium törvényelőkészítő főosztályának vezetőjévé, és nem azt a feladatot kapta, hogy megteremtse az ügynökök átmentésének jogi feltételeit”. Itt a „személyes érintettségre” való utalás nyilvánvaló, s direkt összefüggésben áll az ügynök-minősítéssel. Való tény hamis színben történő feltüntetése pedig a BM főosztályvezetői kinevezés említése – abból az aspektusból, hogy ennek célja, az adott, illetve a vállalt feladat megteremtési az ügynök-átmentés jogi feltételeit. Teljes mértékben cáfolta ezt az alperes által indítványozott bizonyítás, amely a DUNAGATE-jelentés tartalmára vonatkozott. Benne ilyenféle utalás nincs.

2.) A „polgári demokratikus rendszerek teljes semmibe vétele...és a rendőrállam módszerei” azok, amelyeket a felperes „elfogadásra ajánl”. A keresetet módosítva itt a felperes pontot tesz, nem szorgalmazza, hogy bírói értékelésre kerüljön „egy alkotmányjogász nem tud különbséget tenni” kitétel. Hamis, ergo jogsértő tény-állítás, hogy a felperes írásában semmibe vette a polgári demokratikus rendszereket, és hogy ajánlotta volna a rendőrállami módszert. A nyelvtani szerkezet kizárja, hogy itt az alperes részéről szimpla bírálattörténet történt volna.

3.) „Elhazudni azonban nem kellene, hogy a Kádár rendszer az akasztófák árnyékában fogant, és csak az állampolgárait megnyomorító rendőrállam fenntartása árán volt életképes.”. A jogi értékelés azonos itt is, mint a 2.) pont esetében. A felperes az itt említett tételekkel egyáltalán nem foglalkozott, tehát nem is lett volna mihez képest hazugságot emlegetni.

4.) „Kolláth, aki maga járt élen az iratok megismerhetetlenné tételében”. Teljes mértékben cáfolta ezt a hamis tényállítást a DUNAGATE-jelentés. Az mindazonáltal testületi összegezés volt, benne a tagok személyre bontott szerepe és felelőssége bár utólag sem kimutatható, mégis az anyag abszolút mértékben, személyesen is vállalható. Kirívó alperesi, történészi-szakmai hiba belőle azt kiolvasni, hogy a felperesnek szerepe volt, vagy lehetett volna az iratok megismerhetetlenné tételében. Ami tény: az ad hoc bizottság leírta, hogy vizsgálatokor a 105 dossziéból csak 3 maradt meg, a válogatás nélküli iratmegsemmisítés miniszterhelyettesi utasításra történt. Az a korabeli időben is szabálytalan volt, arról jegyzőkönyv sem készült, ám a bizottság mégis rekonstruált fontos tényeket, mert pl. megtalálta az iktatókönyveket. Ami a jelentésben az iratmegsemmisítésről, ergo a megismerhetőségről szól, szinte már tragikomikus az alperesre nézve. Azt írja a jelentés, hogy a megsemmisítés sem a jognak, sem a józan észnek, s a szolgálat érdekének sem felelt meg, s felveti a történelmi felelősség kérdését. Ma már talán történészi felelősséget írának.

Cím
Ungváry összegzés

Dátum
2006.01.12.

Dr. Kolláth György
Ügyvédi anyagok

Az alperes a személyes meghallgatásakor, továbbá a jogi képviselője a bizonyítás során inadekvát állításokkal, magyarázatokkal, sikertelen próbálkozásokkal állt elő. Ilyenek: a tényállítás valójában bírálathoz, semmi sértő elem nem volt, a publikáló ember közszereplő, az igazi és első sérelem az alperest érte, ő csak válaszolt, bár viszontkeresetet nem nyújtott be stb. Gyakorlatilag nem kísérelt meg okszerű és érdemi bizonyítást az alperes, holott az ilyen perek verifikációja éppen ez lehetne. Az alperesi érvelés ürességét, gyengeségét szemlélteti, hogy az iratok becsült mennyisége alapján rója fel a felperesnek, hogy az iratokat megismerhetetlenné lehetett tenni, tehát ezt a felperes - bizottsági tag - nyilván meg is tette.

A felperes AB-határozatokkal, és B.H-ákkal igazolta jogi álláspontját, továbbá érveket és tényeket adott elő a nem vagyoni kár megállapításához. A becsatolt levelezőlap érdemi bizonyítéka annak, hogy a nyilvánosság bizonyos részében a felperest az ügynök-múlthoz hozták összefüggésbe. Továbbá az alperes által jogsértően teremtett nyilvánosság kizárta, hogy a per befejezéséig, jóhírnevének helyreállításáig a felperes bármiféle tisztségviselés elfogadására gondoljon. Kifejezetten érzékelhető is volt vele szemben a tartózkodás: úgymond a tisztázatlan BM-es múlt miatt. Új fejlemény: 2005. október 30-ig volt mód jelöltségre jelentkezni ügyvédi kamarai tisztségre. A felperes 35 éve igazgatással foglalkozik, s ezen idő 90 %-ában vezető volt. Hiba kandidálni addig, amíg a más által ejtett folt fennáll.

A felperes nem vagyoni kár-igénye, és az alperesével azonos mértékű perköltség-igénye nem eltúlzott. Annak alapjait az előző tárgyaláson ismertette, s jelezte: bírói értékelés körébe tartozik, hogy az alperes az ilyen és hasonló, elfajult viták gyakori szereplője a közéletben. Mérlegelésre tarthat, hogy az a szervezet, amelynek érdekében az alperes a kirohanásait a felperes ellen intézte, állni tudja a kártérítést. Erre következtettem, amikor egy film díszbemutatóján odajött a PC vezetője, és a bemutatkozáskor derűsen említette, hogy volt egy kis vitánk. Válasz: vitánk nem volt, hanem perünk van, s bizonyára fizetni kell. Hallgatott.

A felperes tisztelettel várja a T. Fővárosi Bíróság határozatát.

Budapest, 2006. január 12.

Dr. Kolláth György ügyvéd 1122 Bp. Városmajor u. 43., felperes